

عنوان مقاله:

بررسی مزیت نسبی صادرات گوجه فرنگی ایران

محل انتشار:

اولین کنگره ملی فناوری تولید و فرآوری گوجه فرنگی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سمانه نورانی آزاد - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور مرکز فسا

شاهین شرافتی - کارشناس آموزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این تحقیق بررسی مزیت نسبی ایران در صادرات گوجه فرنگی است. آمار و اطلاعات به صورت سری زمانی در سالهای 1386-1344 جمع آوری شده است. بنابراین فرضیه تحقیق این است که ایران در دوره بعد از انقلاب در صادرات گوجه فرنگی تا حدودی دارای مزیت نسبی است به این منظور از شاخصهای مزیت نسبی آشکار شده RCA، مزیت نسبی آشکار شده متقارن RSCA و شرط هیلمن برای بهینه بودن شاخص مزیت نسبی آشکار شده، استفاده شده است. نتایج مطالعات نشان میدهد میانگین شاخصهای مزیت نسبی آشکار شده قبل و بعد از انقلاب به ترتیب $77/4$ و $64/1$ می باشد و دارای نرخ رشدی معادل $1/905$ و شاخصهای مزیت نسبی آشکار شده متقارن، قبل و بعد از انقلاب به ترتیب $0/636$ و $0/123$ و دارای نرخ رشدی معادل $4/142$ بوده و اختلاف معنی داری بین آنها وجود دارد. همچنین طبق مقادیر شاخصها جایگاه این محصول در بازار صادراتی ایران بهبود یافته و درجه اطمینان برای ادامه حضور در بازار جهانی نیز در دوره پس از انقلاب افزایش داشته است. هرچند مزیت نسبی در صادرات این محصول نیز در بین محصولات کشاورزی نسبت به محصولات کشاورزی جهانی حفظ شده ولی این مزیت در طول دوره قبل از انقلاب و سالهای اولیه بعد از انقلاب نوسانهای زیادی داشته است و یک حالت بی ثباتی در این باره مشاهده می شود با این وجود نباید چنین تعبیر کرد که صادرات این محصول باید متوقف شود، چون در سالهای بعد از انقلاب مزیت نسبی در صادرات محصول رشد داشته است. لذا لازم است با استفاده از شیوه های مناسب نسبت به بهبود تولید و بازاریابی این محصول برنامه ریزی همه جانبه ای صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

شاخص مزیت نسبی آشکار شده RCA، شاخص مزیت نسبی آشکار شده متقارن RSCA، مزیت نسبی، صادرات غیرنفتی، گوجه فرنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/66974>

